

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْعَالِمُ بِزَمَانِهِ لَا تَهْجُمُ عَلَيْهِ اللَّوَابِسُ»

الكافي، جلد ۱، صفحه ۲۶

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظایفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

سوسیالیسم

شناسنامه مطلب	
b-276-1	کد مطلب
بصیرتی / مباحث آموزشی / گام اول: اطلاعات سیاسی / مقدماتی	رده
سوسیالیسم، جامعه گرایی	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

سوسیالیسم

سوسیالیسم در لغت به معنای «جامعه گرایی» یا «اصالت جامعه» است و به تعبیر دقیق تر، می‌توان آن را «اصالت نفس اماره جمعی» دانست. سوسیالیسم یکی از صورت‌های ایدئولوژی^۱ مدرن است و مبادی و غایاتی اومانستی^۲ داد و مثل هر ایدئولوژی مدرن دیگری سکولاریستی است. سوسیالیسم به عنوان یک ایدئولوژی در سال‌های دهه‌های ۲۰ و ۳۰ قرن ۱۹ مطرح گردید و در قالب‌ها و سکل‌های متنوعی نظیر «سوسیالیسم مارکسیستی، مسیحی، اخلاقی و صنفی» و نظایر این مطرح گردید. سوسیالیسم به عنوان یک ایدئولوژی مدرن، صورتی از صوردموکراسی است و در واقع مثل لیبرالیسم به «اصالت دموس» و حاکمیت نفس اماره معتقد است، منتها در ایدئولوژی سوسیالیستی، اصالت با «نفس اماره جمعی» است که به عنوان مصداق دموس مطرح می‌شود.

مبانی تئوریک سوسیالیسم:

اومانیسم (بشرانگاری نفسانی)

۱- اصالت دادن نسبی یا مطلق به نفس اماره جمعی، به عنوان مظهر اراده دموس

۲- اعتقاد به مفهوم مدرن «کار- سرمایه»

۳- اعتقاد به اصل پیشرفت

۴- و اعتقاد به صالت اراده دموس در مقام قانون گذاری و اجرا.^۳

مکاتب سوسیالیستی:

۱- سوسیالیست تخیلی: این گروه از سوسیالیست‌ها معتقد بودند و از طریق ایجاد نهاد‌های سوسیالیستی و گسترش آن، یا از راه اصلاح نظام سرمایه داری، می‌توان به یک جامعه سوسیالیستی رسید. بر دو اساس

^۱ . ایدئولوژی به معنای عام مرادف مکتب است و مجموعه‌ای از رهنمودهای مکتب را چه در بعد اندیشه و چه در بخش عمل در برمی‌گیرد. و به معنای خاص که تنها از بخشی مکتب را که به رفتار انسان و دستور العمل‌ها (باید و نباید‌ها) مربوط می‌شود در بر می‌گیرد.

^۲ . اندیشه‌ای است که جهان را برای انسان تفسیر می‌کند و به انسان حق را می‌دهد که تا در مورد همه چیز به قضاوت و داوری بپردازد و آنچه را که نفع اوست، انتخاب نماید. یا به تعبیر ساده به معنای انسان محوری، انسان گرایی می‌باشد.

^۳ . زرشناس، شهریار، ص ۱۴۲

تخیلی است. یک: تصور این که نظام سرمایه داری قابل اصلاح است. دو: راه حل نسبتاً غیر عملی برای رسیدن به یک جامعه سوسیالیستی ارائه داده اند.

۲- سوسیالیستی علمی یا مارکسیسم: به طور خلاصه اینکه معتقدند که جهان ازلی بوده و افریدگاری ندارد و جهان مساوی ماده می باشد (یعنی اصالت وجود) است.

۳- سوسیالیست دولتی: مجبور کردن دولت به دخالت در امر اقتصادی تا در مورد تجدید ساعات کاری و جلوگیری از کار اجباری زندانیان، تصمیماتی بگیرند. بنیان گذاران کار (لویی بلان) می باشد.

۴- سوسیالیست مسیحی گرا: کارگرها برای کاهش درد ها و رنج های خود به مذهب پناه ببرند و از امید بخش بودن مذهب نیرو می گرفتند و توجه به آموزش و بهداشت عمومی و... پایه های این فکری می باشد. بنیان گذار این کار (چارلز کینگلی) می باشد.

۵- سوسیالیست آنارشیزم گرا: به معنای بی حکومتی می باشد. مکتبی است که حکومت را عامل بدبختی های انسان می دانند و با دولت دشمنی می کنند.

۶- سوسیالیسم سندیکاگرا: ضروری است که تمام کارگران یک اتحادیه بزرگ تشکیل دهند. آنها با فعالیت های خویش می خواهند نظام سرمایه داری را کنار بگذارند.

۷- سوسیالیست صنف گرا

۸- سوسیالیست اخلاقی

۹- سوسیالیست تجدید نظر گرایانه^۱

^۱. پژوه، پژوهشکده باقرالعلوم، سوسیالیسم، کفشگر جلودار، حسین